

[Valbak.]

ning og arbejdernes gennemførelse. Herved kan man opnå en jævn udnyttelse af den forskellige slags arbejdskraft og af øvrige produktionsfaktorer, sådan at man fortsætter det næste sted, når man er færdig det ene. Noget sådant vil der være økonomi i, samfundsøkonomi, langt mere end blot det at sige: vi har kun råd til at planlægge og bygge én ting ad gangen.

Jeg glæder mig over, at man i udvalget vil komme til i høj grad at interessere sig for den tekniske løsning, som ministeren foreløbig, hvis jeg må have lov at sige det, har lagt sig på for Store Bælt. Jeg skal ikke her bruge tid på argumenter for at foretrække 1,8 milliarder kr.-løsningen; den har hr. Guldberg fortræffeligt gjort rede for. Jeg skal indskrænke mig til at tilføje ét argument, som jeg beder sande venner af en snarlig lufthavnsløsning tænke meget på: en Storebæltsbro med indbygget og miljøvenlig fremtid kan man få til en pris, der er 1,2 milliarder kr. billigere end en stiv og ikke risikofri løsning. Disse 1,2 milliarder kr. sparet bringer os for 1,2 milliarder kr. nærmere realisering af en ny lufthavn.

Konklusionen på dette: jeg kan ikke anbefale, at lufthavnsspørgsmålet udskydes, jeg kan principielt anbefale regeringens forslag om anlæg af en lufthavn på Saltholm. Jeg forudsætter herved, at det er meningen at samordne bro- og lufthavnsprojekternes planlægning, og at arbejdernes gennemførelse tilrettelægges som en forskudt og som en jævn proces, sådan at man opnår de betydelige økonomiske gevinster ved det, som man derved ville opnå. Skulle det, hvad jeg knap nok tror, komme dertil, at der skulle blive flertal for at udskyde lufthavnsspørgsmålets løsning, vil jeg opfatte det som en faktisk beslutning om at fryse Københavns lufthavn fast på højst det nuværende niveau. Jeg vil under de omstændigheder ikke kunne stemme for ophævelse af udbygningsstoppet, og jeg skal tilføje, at jeg ikke står alene i min gruppe om disse synspunkter omkring Saltholm.

Endelig: jeg nærer — som jeg ved mange i denne sal — forhåndssympati for den fleksible, den miljøvenlige og billigere løsning af den faste Storebæltsforbindelse, som Storebæltskommissionen primært peger på.

Knud Bro: Saltholm er en ø, der ligger ude i vandet. På den ø bor der mange måger, og jeg er fuldstændig overbevist om, at dér bliver de ved med at bo i fred og ro i mange år endnu, og det vil jeg ønske dem til lykke med. Men når jeg går herop, er det, fordi jeg gerne vil gøre en enkelt bemærkning om ratepolitikken på den nye Storebæltsbro.

Når man kører af sted fra København mod Fyn, kører man fuldstændig gratis, indtil man kommer til færgeren. Det er lige så dyrt at lave motorveje, som det er at lave broer, men alligevel kører man gratis dér. Men hvis man beslutter sig for den fortrinlige idé at tage en tur over til Fyn, er der en slags forlystelsesaftale på det, så skal man altså betale for det. Jeg er ikke tilhænger af afgifter på broer, ligesom jeg ikke er det på veje; det er en slags bompenge. Men hvis vi ikke kan få den Storebæltsbro på anden måde, end at vi skal betale for den, vil jeg gerne allerede nu stille et forslag, som jeg beder indgå i udvalgets overvejelser, for så kunne det være, at vi på et eller andet tidspunkt fik en chance for at komme af med denne afgift.

Det, jeg gerne vil foreslå, er, at når man har lavet broen, regner man omhyggeligt ud, hvor meget det koster at afskrive den f. eks. over 20 år, og så sætter man en fast afdragspris på det, og så sætter man billetprisen efter den afdragsperiode. Og så lader man være med at forhøje afgifterne på broen; man binder sig til, at over en 20 års periode bliver afgiften stående på det samme. Så vil vekslende finansministre nemlig hjælpe os med, at afgiften ikke bliver så tung, fordi inflationen vil gøre den afgift, man skal betale for at komme over broen, billigere. Og så har vi samtidig forhindret, at broen kommer til at fungere som et nyt skatteobjekt, hvor man i givet fald, på samme måde som vi har set det på andre områder, hæver afgifterne, ikke fordi man skal afdrage mere på broen, men fordi man skal bruge pengene til andre ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Ja, det har jo været en lang eftermiddag, som står i et rimeligt forhold til den store betydning, de to lovforslag trods alt har.